daf has been sponsored by www.compuplus.com the lowest price for GPS and other popular electronics and computer equ

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קטז

מסורת השים

אף כאן בפרוסה. לגרך על הלילה מצה וקמי שלישית מייתי מפוס ברכת המוציא דלא נרע משאר ימים טובים שצריך לבצוע על שתי ככרות שלימות וטעם מצה מהשלישית: אף כאן אינה מסיק ואשתו אופה: מבוס קפא. ערב החגיגה קשה ויש ט לרים: קפא דחסא חמא. מי שאכל תורה אור חורה וחלה בסביל הקפא יאכל לגן וירקא: קפא דחמא כרתי. מי שאכל לגן וקשה לו יאכל כרתי: חמימי. יפה מים חמין: קפא דשלגא חמימי. לרם של כל ירקות המין רשלה לגן: זכר לחפות. עסו יולדות כגון שם בגא שגא שגא ימיכו בגן מגריים דכתיב בתחת החפות שגרתיך (שיר ח): לסמוכיה. לסמיל ולכתוב לו הרכה כדי שיהיה טב וצריך לקרייה לסמיל לו הפיסים ויין ומילמא דלמא לו קיומא: צריך לקרייה. זכר לחפות וצריך לסמוכיה זכר לטיבו: הבלין. ירקות שמטילין בהרוסה זכר לחבן והרוסה שסתיים לו הרוך זכר לטיבו מצרי חרך. חטוגים הוסנים לגל שלטמיהם ומוכרין כמו

[גירסא שבוש הין] מלין מן הכרכים (שם ג): **מתני'** ולכן הבן שואל לאבו. כלן כמוצה כוס שני הבן שואל לת לאבו מה נשתנה מכשיו שמוזגין כוס שני קודם לסילה: גמרא

רשב"ם

לף כלן בפרוסה. לגרך על הלילה מצה ואמי שלישית מייתין מפוס השלישית דלא נרע משאר ימים טובים

[שם ע.] שצריך לבצוע על שתי ככרות ובלע מחחת מהשלישית: דרכו של שני הוא מסיק ואשתו אופה - ושיהו מיד להטור כשעמר הישרן שיהא שמא לעגון ההטר קודם שיחזור שוסקין

[עיין מ] מעיסה זה בישוף ההטר ווא בעיסה לף כלן הוא מסיק ואשתו אופה כדי שלא המתין: מפוס קפא - ערב החגיגה קשה הוא והרי הוא כחרם: קפא דחסא. מי שאכל חזרת וחלה בסביל הקפא יאכל לגן וירקא: קפא דחמא כרתי - מי שאכל לגן וקשה לו יאכל כרתי כרישים: חמימי. יפה מים חמין: קפא דשלגא חמימי. לרם של כל הירקות מים חמין דשלה לגם: זכר לחפות. בחסכת סוטה (דף יא:) שסו יולדות שם בעיסים בגא עגב שגא ימיכו בגן מגריים דכתיב בתחת החפות שגרתיך (שיר ח): לסמוכיה. לכתוב לו ירקות הרבה כדי שיהא עבה: וצריך לקרייה. לסמיל לו הפיסים לתת כיס קיומא: זכר לחפות וצריך לסמוכיה זכר לטיבו: הבלין. בהרוסה שמטילין בהרוסה

[גל ומחפה] זכר לחבן (יוחנן) שסתכין לו הדק וזכר לטיבו: מצרי חרך. כמו מלין מן הכרכים (שם ג) חטוגים הוסנים לגל מטיבותיהן ומוכרין: **מתני'** ולכן הבן שואל לת לאבו. כלן כמוצה כוס שני הבן שואל לת לאבו הוא הכוס מה נשתנה מכשיו שמוזגין

[גל מי] כוס שני קודם לסילה ודרכו קבל מרבו ר' יעקב בן יקר וכן הבן שואל כמו כן בעה לגפחד (בחדר ב)

כלומר דין הוא שיהא שואל כמוזגה כוס שני מה נשתנה: מטבילין פעם אחת. מיטבל ירקות בתוך הסעודה וכגמרא פריך לה: שתי פעמים - מיטבל הלכן דשאר ירקות ומיטבל שני דמרור: הלילה הזה טבל לגי. בזמן שבית המקדש קיים היה שואל כן לאבו מלמדו. לאב מבין הרבה יפרש הכל: מתחיל בגנות. מפרש בגמרא: **גמ'** אמר מר לא יומי לא בגיא דלא מטבלינן. דקתני שבכל הלילה (לון) לא מטבלין פעם אחת לאבל לא בשבכל הלילה לא לאכלין שאר ירקות ליבא למיפרך הכי דהתם ליה בכל הלילה לון לא מחוברין לחבר מרור: מיבא לדרדקי. בתמיה הא מפיס הכילה דמיטבלת כדי שישאלו קטנדינן: אלא אמר רב ספרא מי. מהכא שמטבלין דהכי אית לן לאמר שבכל הלילה לון לא מטבלין [אמילו] פעם אחת והאמר לון לא חייבין לטבל שיטבל הוא כולו: פתח ואמר. לאחר שאילת הבן החחיל לאמר עבדים הייו ואמר הגדה בשבח ומסדלה בלאמר כן עשה לו הקביה שהייו עבדים והגילנו מפיס: שלשה

מה דרכו של עני בפרוסה. גרלה נעם המוציא צריך לגרך על הפרוסה וכן מסתבר בפ' כילד מוברכין (ברכות דף לב:) דקתמר הכל מודים לענין פסח שמצות פרוסה כפף הלילה וטעם פי' אמיט מ"ל מגרך על הלילה ומשמע לה הפחיתין מוהה לענין פסח דלא מגרך על הלילה מצה לענין הפרוסה מפיס מה דרכו של עני כו' ומגיסה בהוך הלילה כדי שיהא גרלה שבצע על הלילה ומשמע דלענין המוציא קמיירי וקתמר בהר הכי "לא חיית כר לאכל בפכח מיבע לבצע על שני ככרות שבאחר לקבו לחם מצנע ושיקר מלמיה דר' חיית בר לבא בפרק כל כתבי (מנח' ריז:) אלא לבני מייתי ההם אחר פסח לתר מגרך שם מצה שלישית מפוס לחם מצנע וחייב לבצע על שתי ככרות בין בשבת בין ביום לא הא לא הכי לחה הכיל לחם הכיל שם מלחמה לר' חיית וכן פסק רב אלפס דלגרך לבצע על שתי ככרות בשם מוב והטעם לפי שהיה לחם מצנע יורד בערבי יומים עובים וקשה מלא מחפלים מאחה קרשת וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל המנים ואחר (בחכילתא פרש' בשלח) נתן ברכו נתן קדשו מפתח ביעב היה מן יורד "וכן היה טהר כלי מנחם מיבו והלך יום ביום שהו מברכין הכל על הפרוסה לף ר"י היה מגרך המוציא על הלילה והדר על הלילה מצה על הפרוסה וטעם מבהיבו יחד וכן עמא דבר ולכך עוסין על הלילה כדיבה כדי לקיים מצה בשלמן:

צריך לסמוכיה וצריך לקרייה. וכירובלמי אמר אם דעבדי זכר לדם ומפיס הכי קרי ליה עיטלא בחבקה וכן עמא דבר לסמוכי ובשמת אמילה מקלשין ליה ביין ומעמן ובחבוכת הגאונים מפרש לעמות חרוסת כתירות שגרמה לכנסת ישראל בשיר השירים (ח) מחחת החפות שורלרוך כפלח הרמון ההאמה הנקה אמרתי אעלה בתמר אגוז אל נגת אגוז ונקרים על שם שקוק הקב"ה על הקן: **תנרי** מרך שבירוכלים. מתמע דהלכה כר' אלעזר בר' לעזוק וגם בספרים כתב ר' יוסי ומיתוקן עמו וכן עשה הלל יוסף בסדרו הרוסת זכר לעיבו:

הלילה קה מרוך. הא דלא אמר טלו מרור מפוס מלבלין אלא ירקות בעיטבל לתנון: **כולו** לגי. רב חסדא מוקי לה בהלו דכרים (לעיל דף ע:) ובן תימא דאמר תינוק הבאה עם הפסח אינה נאכלת אלא לגי ומגיע דקאמר הכם ואמר רב חסדא ובפרקין ליעיל דרך הגמרא בן:

ואמרתם זבח פסח הוא. פי' בחמיה מגריך לומר פסח זה שאנו אוכלין ומתקנ מצה ומרור לפסח ולגל עמי מצה ע' מרור: **לפיכך** לאמרו כי. יש שבע הרחמות ולא יאמר כנגד ז' רקיעים: ותוקם

[לעיל ע.]

[שבלים וכר' מרים ובמבטה וכן בפסקא נגמר דבסוגיא]

[שם ע.]

[גל ומחפה]

[גל מי]

רבינו חננאל

אבלין בר' ר"א לחם עני מה רבינו של עני הוא מסיק ואשתו אופה ובר אם"ם שאין חחר מצה המצה כיון לי בשים קבא בפרוסה ובמלה. ר' אליעזר בר' ברוך הרוסה בחרה ואמרא ראיה לדברי שבן הרוחני ירחלים אומרים קרו לפם הבלין (לעמה) כמלא שרוכה מצה מרור ר' לר אמר זכר לחפות שנאמר (שיר ח:) תחת החפות עוררתיך מה ר' יוחנן אשר לפים אשר אבי הלוך דרך לקרוהו זכר לחפות ודרך לפסוניה ובר לפים הרי דרך שבירושלים הרי אומרין בחר ובקר לפם הבלין לחפות בכר קטן ובגדול בו זכר לתנון שנאמר: כתבי מרור לו בם שני ובאן הבן שואל ובר' הבן שאל את אביו ואם לא אמרתי ואמרתי שני תלמידי חכמים העלין בלילה הזה שאלון זה את זה מה נשתנה ובר' אמר רבא אמר רב אמר שבכל הלילה אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים דקאמר לה רב חסדא לגי אמר רב אמר רב אמר רב